A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2018. április 12.*

„Előzetes döntéshozatal – Környezet – 2003/87/EK irányelv – Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere – Célkitűzések – A kibocsátási egységek térítésmentes kiosztása – Az átruházott és a fel nem használt kibocsátási egységek adókötelessé tételéről rendelkező nemzeti szabályozás”

A C-302/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Krajský súd v Bratislave (pozsonyi regionális bíróság, Szlovákia) a Bírósághoz 2017. május 24-én érkezett, 2017. február 15-i határozatával terjesztett elő

a **PPC Power a.s**.

és

a **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**,

a **Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: C. G. Fernlund tanácselnök, J.-C. Bonichot és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a PPC Power a.s. képviseletében M. Škubla advokát,

– a szlovák kormány képviseletében M. Kianička, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében J.-F. Brakeland, A. Tokár és A. C. Becker, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.) 1. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a PPC Power a.s. és a Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (meghatározott adóalanyok különös adóhivatala, Szlovákia) között, az üvegházhatású gázok térítésmentesen kiosztott, fel nem használt vagy átruházott kibocsátási egységeire kivetett adó előzetes megfizetése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2003/87 irányelv (5) és (20) preambulumbekezdése szerint:

„(5) A Közösség és tagállamai megegyeztek abban, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott, az emberi eredetű kibocsátások csökkentésére vonatkozó kötelezettségeiket közösen teljesítik, [az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i] 2002/358/EK tanácsi határozatban [(HL 2002. L 130., 1. o.)] foglaltaknak megfelelően. Ezen irányelv célja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmét hatékonyan bonyolító európai piac létrehozásával hozzájáruljon az Európai Közösség és tagállamai által vállalt kötelezettségek hatékonyabb teljesítéséhez, a gazdasági fejlődés és a munkalehetőségek lehető legkisebb csökkentése mellett.

[…]

(20) Ezen irányelv ösztönzi a nagyobb energiahatékonyságú technológiák alkalmazását – köztük a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést – amelyek egységnyi energia előállítása során kevesebb kibocsátást eredményeznek, míg a belföldi energiapiac hasznos hő-keresletén alapuló kogenerációs energiatermelés ösztönzéséről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi irányelv konkrétan ösztönzi a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelési technológia alkalmazását.”

4 Ezen irányelv „Tárgy” című 1. cikke így rendelkezik:

„Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza a Közösségben az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: közösségi rendszer).”

5 Az említett irányelv „Fogalommeghatározás” című 3. cikke, az f) pontban a következőképpen rendelkezik:

„»üzemeltető«: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták”.

6 Ugyanezen irányelvnek „A kiosztás módja” című 10. cikke értelmében:

„A 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszakra a tagállamok az egységek legalább 95%-át térítésmentesen osztják ki. A 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra a tagállamok az egységek legalább 90%-át térítésmentesen osztják ki.”

A szlovák jog

7 Az 548/2010. sz. törvény módosította a jövedelemadóról szóló 595/2003. sz. törvényt, egy új adónemet vezetve be, azon térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységekre vonatkozóan, amelyeket a 2011. és 2012. évre vonatkozó kibocsátási egységek forgalmi jegyzékében az adóalany részére annak számláján jóváírtak.

8 Az 548/2010. sz. törvény „A kibocsátási egységekre vonatkozó adó” címmel beillesztett egy 51b. cikket, amely a következőképpen rendelkezett:

„(1) A kibocsátási egységekre vonatkozó adó szempontjából:

a) »adóalany«: a kereskedelmi rendszerben részt vevő azon személy, aki vagy amely a különös szabályozás értelmében vett tevékenységet folytat, vagy aki vagy amely e rendszerben kizárólag a vonatkozó naptári év egy részében vett részt;

b) »a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékbe felvett kibocsátási egységek«: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei, amelyeket a vonatkozó naptári évben az adóalany részére térítésmentesen kiosztottak és a különös szabályozás alapján felvettek a jegyzékbe, beleértve a más adóalany által a vállalkozás vagy annak egy részének megszerzését, az akár részleges nem pénzbeli társasági hozzájárulást, a kereskedelmi társaságok és szövetkezetek összeolvadását, beolvadását és szétválását követően megszerzett azon kibocsátási egységeket is, amelyeket e másik adóalany a naptári évben térítésmentesen szerzett meg a különös szabályozás értelmében,

c) »felhasznált kibocsátási egységek«: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei és az igazolt kibocsátás csökkentések (CER), amelyeket az adóalany a vonatkozó naptári évben a különös szabályozás értelmében visszaadott;

d) »átruházott kibocsátási egységek«: az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei, amelyeket az adóalany a különös szabályozás értelmében a vonatkozó naptári évben a jegyzékbe felvett kibocsátási egységekből átruházott, nem érintve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a vállalkozás vagy annak egy részének megszerzését, az akár részleges nem pénzbeli társasági hozzájárulást, a kereskedelmi társaságok és szövetkezetek összeolvadását, beolvadását és szétválását követően más adóalanyra ruháztak át; nem képezi a kibocsátási egységek átruházását a jegyzékbe vett kibocsátási egységeknek az adós adóalany által történő biztosítékba adása és a hitelező adóalany által történő ismételt átruházása, amennyiben e műveletre ugyanazon személyek között ugyanakkora összegben és ugyanazon egységek tekintetében került sor legkésőbb azon a napon, amikor a kibocsátási egységeket a vonatkozó naptári évben a különös szabályozás értelmében a jegyzéket vezető szerv részére visszaadják;

e) »a vonatkozó naptári évben fel nem használt kibocsátási egységek«: a vonatkozó naptári évben jegyzékbe felvett kibocsátási egységek, valamint a vonatkozó naptári évben felhasznált kibocsátási egységek, a különös szabályozás értelmében kiszámított megtakarított kibocsátási egységek és a vonatkozó naptári évben átruházott kibocsátási egységek különbözete; fel nem használt kibocsátási egységként nem vehetőek figyelembe a vonatkozó naptári évben jegyzékbe felvett azon kibocsátási egységek, amelyeket a vállalkozás vagy annak egy részének megszerzését, az akár részleges nem pénzbeli társasági hozzájárulást, a kereskedelmi társaságok és szövetkezetek összeolvadását, beolvadását és szétválását követően más adóalanyra ruháztak át.

(2) A kibocsátási egységekre vonatkozó adó tárgyát a 2011. és 2012. évben jegyzékbe felvett kibocsátási egységek képezik.

(3) A kibocsátási egységekre vonatkozó adó alapja az egyes naptári hónapokban átruházott kibocsátási egységek száma és a kibocsátási egységeknek az átruházásukat megelőző naptári hónapban irányadó átlagos piaci ára szorzata, valamint a fel nem használt kibocsátási egységek száma és a kibocsátási egységeknek a vonatkozó naptári évben irányadó átlagos piaci ára szorzata együttes összegének felel meg.

[…]

(5) A kibocsátási egységekre vonatkozó adó mértéke a kibocsátási egységekre vonatkozó adónak a (3) és (4) bekezdés szerint kiszámított alapjának 80%-a.

[…]

(8) A 2011. évre vonatkozóan az adóalany a kibocsátási egységek után félévente, legkésőbb 2011. június 30-ig, valamint 2011. december 31-ig a megfizetendő adó összege felének megfelelő összegű adóelőleget fizet. Az adóalany az (5) bekezdés szerinti mértéket a kibocsátási egységek 2010. évre irányadó átlagos piaci árának, valamint a 2011-ben jegyzékbe felvett kibocsátási egységeknek a 2010-ben ténylegesen felhasznált kibocsátási egységek, továbbá a különös szabályozás alapján kiszámított megtakarított kibocsátási egységek számával csökkentett számának szorzatára alkalmazva számítja ki a megfizetendő adót.

(9) Az adóalany a 2012. évre vonatkozóan a kibocsátási egységek után félévente, legkésőbb 2012. június 30-ig, valamint 2012. december 31-ig a 2011. év tekintetében benyújtott jövedelemadó-bevallásában a kibocsátási egységekre vonatkozóan kiszámított adó összege felének megfelelő összegű adóelőleget fizet.

[…]

(12) A [Szlovák Köztársaság pénzügyminisztériuma] az egyes naptári hónapokra és évekre vonatkozóan honlapján közzéteszi a kibocsátási egységek átlagos piaci árát.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

9 A Szlovák Köztársaság 2011. január 1-jei hatállyal bevezette jogrendjébe a kibocsátási egységekre kivetett adót. Ezen adó alapja vagy az átruházott kibocsátási egységek értéke volt, azaz az adóalany részére jóváírt és ezt követően általa átruházott egységek értéke, vagy a fel nem használt egységek értéke, azaz azon egységek értéke, amelyeket nem térítettek vissza tényleges kibocsátások fedezéseként. Mind az átruházott, mind a fel nem használt kibocsátási egységek értékeit a kibocsátási egységek átlagos piaci ára alapján állapították meg. Az adó mértéke a 2011-es és 2012-es év tekintetében 80% volt.

10 Ezen adó a következő évre vonatkozóan, de még az adott év folyamán két adóelőleg formájában volt befizetendő, amely adóelőlegeket az adóteher becsült összegének alapján vetettek és számítottak ki.

11 Ezt az adónemet 2012. június 30-án eltörölték.

12 A PPC Power kérte a meghatározott adóalanyok különös adóhivatalától, hogy nulla euróban rögzítse a 2011-es adóévre vonatkozóan átutalandó adóelőleg összegét. Kérelmének alátámasztásaként az alapeljárás felperese arra hivatkozott, hogy az adóhatóság köteles lett volna figyelmen kívül hagyni a nemzeti szabályozás alkalmazását, mivel az nem volt összhangban az uniós joggal.

13 A meghatározott adóalanyok különös adóhivatala e kérelmet elutasította, és 300 000 euróban határozta meg az adóelőleg összegét a 2011-es év első féléve tekintetében a PPC Power számára. A PPC Power eleget tett ezen összeg megfizetésének, azonban annak visszatérítését kérte, azzal az indokkal, hogy a kibocsátási egységek megadóztatása ellentétes az uniós joggal. A meghatározott adóalanyok különös adóhivatala elutasította e visszatérítés iránti kérelmet.

14 A Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság adóhatóságának igazgatósága) ezt követően elutasította az alapeljárás felperese által a meghatározott adóalanyok különös adóhivatala elutasító határozata ellen benyújtott fellebbezést. Egy másik, fellebbezéssel nem megtámadható határozatban pedig ismét arra kötelezte a PPC Powert, hogy fizesse be a 300 000 euró összegű adóelőleget a 2011-es év második féléve tekintetében.

15 Az alapeljárás felperese ezek után két keresetet indított a Krajský súd de Bratislava (pozsonyi regionális bíróság, Szlovákia) előtt, amelyek közül az egyik kereset a Szlovák Köztársaság adóhatósága igazgatóságának azon határozata ellen irányult, amely elutasította a 2011-es év első féléve tekintetében megfizetett adóelőleg visszatérítését, a másik kereset pedig a meghatározott adóalanyok különös adóhivatalának azon határozata ellen, amely a 2011-es év második féléve tekintetében meghatározta az adóelőleg összegét.

16 E körülmények között a Krajský súd de Bratislava (pozsonyi regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a […] 2003/87 irányelvben […] foglalt célkitűzéseket és elveket, vagyis i. a kibocsátásnak a technológiai fejlődés útján történő csökkentésének célját (1. cikk, valamint (2) és (20) preambulumbekezdés), ii. a gazdasági fejlődés, valamint a belső piac egységessége és a versenyfeltételek megőrzésének célját (az (5) és (7) preambulumbekezdés), iii. a kibocsátás csökkentése költséghatékony és gazdaságilag eredményes feltételei biztosításának célját (1. cikk), a jogbiztonság elvét a 3. cikk f) pontja szerinti üzemeltetők tekintetében azzal összefüggésben, hogy az üzemeltetők a [2003/87 irányelv] 9. cikke értelmében jogosan bíznak a nemzeti kiosztási terv megváltoztathatatlanságában, legalábbis a tárgyidőszak kezdetét 18 hónappal megelőző naptól fogva (vagyis a 2008-tól 2012-ig tartó időszakra vonatkozóan legalábbis 2006. június 30-tól), iv. azt a követelményt, hogy a kibocsátási egységeket térítésmentesen kell kiosztani (10. cikk), v. a [2003/87 irányelv] 13. cikkének (3) bekezdésének második albekezdése szerinti személyek azon jogát, hogy a korábban birtokukban lévő és a tagállamok által a [2003/87 irányelv] 13. cikkének (3) bekezdésének első albekezdése értelmében törölt kibocsátási egységek helyett részükre kibocsátási egységeket adjanak ki, hogy azokkal ellentétes az a tagállami belső szabályozás, amely az irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározott, az említett tagállam területén az adó hatálya alá tartozó üzemeltetők részére olyan különös adó megfizetését írja elő, i. amelynek jogalapját az képezi, hogy a kibocsátási egységek kezelése (a felhasználás elmulasztása és az átruházás esetén) az adó hatálya alá tartozik, függetlenül attól, hogy e tevékenységből az üzemeltető előnyt szerez-e, ii. amennyiben e kibocsátási egységeket a tagállam által a [2003/87 irányelv] 9. cikke értelmében a 2008–2012. évi időszakra vonatkozóan az Európai Bizottság részére benyújtott nemzeti kiosztási terv alapján osztották ki ezen üzemeltetők részére (vagyis e tervről a [2003/87 irányelv] 9. cikkének (1) bekezdése értelmében értesítették a Bizottságot és a tagállamokat, és azt ez előbbi a [2003/87 irányelv] 9. cikkének (3) bekezdése értelmében nem utasította el), és amely

terv a 2003/87 irányelv 10. cikke értelmében úgy rendelkezik, hogy a 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra a tagállamok az egységek 100%-át térítésmentesen osztják ki, iv. amennyiben ezen adó mértéke a kibocsátási egységekre vonatkozó adó alapjának 80%-a, amely adóalap az egyes naptári hónapokban átruházott (értékesített) kibocsátási egységek száma és a kibocsátási egységeknek az átruházásukat megelőző naptári hónapban irányadó átlagos piaci ára szorzata, valamint a fel nem használt kibocsátási egységek száma és a kibocsátási egységeknek a vonatkozó naptári évben irányadó átlagos piaci ára szorzata együttes összegének felel meg, v. amennyiben az átlagos piaci árakat a tőzsdén az adott napon végrehajtott utolsó művelet árainak egyszerű számtani átlaga alapján kell kiszámítani (vagyis az adó nem attól az ártól függ, amelyen a kibocsátási egységeket ténylegesen értékesítették)?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

17 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2003/87 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügy tárgyát képező szabályozás, amely 80%-os adókulcsot vet ki az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere alá tartozó vállalkozások által értékesített vagy fel nem használt, térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek értéke után.

18 Amint az a 2003/87 irányelv 1. cikkéből kiderül, ezen irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza e gázok kibocsátási egységei közösségi kereskedelmének rendszerét.

19 Ezenfelül a 2003/87 irányelv 10. cikkének megfelelően, a 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra a tagállamok az egységek legalább 90%-át térítésmentesen osztják ki.

20 Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek térítésmentes kiosztása annak elkerülésére irányuló átmeneti intézkedés, hogy a vállalkozások a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének létrehozása miatt ne veszítsék el versenyképességüket (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 45. pont).

21 Kétségtelen, hogy a 2003/87 irányelv egyetlen rendelkezése sem korlátozza kifejezetten a tagállamok azon jogát, hogy ezen egységek felhasználása gazdasági kihatásainak befolyásolására alkalmas intézkedéseket fogadjanak el (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 28. pont; 2015. február 26-i ŠKO-Energo ítélet, C-43/14, EU:C:2015:120, 19. pont).

22 A Bíróság így korábban már kimondta, hogy a tagállamok főszabály szerint meghatározhatják azt a módszert, ahogyan a termelőknek térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek értékét a fogyasztókra hárítják (2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 29. pont; 2015. február 26-i ŠKO-Energo ítélet, C-43/14, EU:C:2015:120, 20. pont).

23 Az ilyen intézkedések elfogadása mindazonáltal nem sértheti a 2003/87 irányelv céljait (2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 30. pont; 2015. február 26-i ŠKO-Energo ítélet, C-43/14, EU:C:2015:120, 21. pont).

24 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az üvegházhatású gázok gazdaságilag hatékony és eredményes feltételek melletti csökkentésére irányuló cél elérése érdekében a 2003/87 irányelv az egységek gazdasági értékére támaszkodik, azért, hogy a vállalkozásokat a kibocsátásaik csökkentésére ösztönözze, és e célból egy kereskedelmi rendszert vezet be a kibocsátási egységek tekintetében. A vállalkozások így felhasználhatják a nekik kiosztott kibocsátási egységeket, vagy azokat értékesíthetik,

piaci értékük és az így megszerezhető nyereség alapján (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 47., 49. és 55. pont).

25 E rendszer megfelelő működéséhez tehát az szükséges, hogy a valamely tagállam által e kibocsátási egységek gazdasági értékére kivetett teher ne vezessen arra az eredményre, hogy oly mértékig lecsökkenti az üvegházhatású gázok csökkentésével kapcsolatos ösztönző erőt, hogy azt teljesen megszünteti (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Iberdrola és társai ítélet, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 és C-640/11, EU:C:2013:660, 58. pont).

26 A Bíróság elé terjesztett ügyiratokból az derül ki, hogy az alapeljárás tárgyát képező szlovák adóval egy 80%-os adókulcsot vetnek ki az üvegházhatású gázok térítésmentesen kiosztott, fel nem használt vagy értékesített kibocsátási egységeinek értékére.

27 Miután az szinte teljes mértékben kioltja a kibocsátási egységek gazdasági értékét, ezen adó azt eredményezi, hogy nullára redukálja azokat az ösztönző mechanizmusokat, amelyeken a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere alapul, és ennek következtében megszünteti az üvegházhatású gázok csökkentésének előmozdításával kapcsolatos ösztönző erőt. Ily módon a kibocsátási egységek gazdasági értékének 80%-ától megfosztott vállalkozások számára teljes mértékben megszűnik az azzal kapcsolatos ösztönző erő, hogy kibocsátásaikat csökkentő intézkedésekbe fektessenek be, amely lehetővé tenné számukra, hogy a fel nem használt egységeik értékesítéséből nyereségre tegyenek szert.

28 Ily módon azt kell megállapítani, hogy ezen adónemnek az a hatása, hogy megfosztja a hatékony érvényesüléstől az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87 irányelv 10. cikkében foglalt térítésmentes kiosztásának elvét, és sérti az ezen irányelv által kitűzött célokat.

29 Ennélfogva az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/87 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügy tárgyát képező szabályozás, amely 80%-os adókulcsot vet ki az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere alá tartozó vállalkozások által értékesített vagy fel nem használt, térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek értéke után.

A költségekről

30 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügy tárgyát képező szabályozás, amely 80%-os adókulcsot vet ki az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere alá tartozó vállalkozások által értékesített vagy fel nem használt, térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek értéke után.

Aláírások